

הילכך, **צריכי**, הוצרך התנא לשנות את שתי המשניות.

אך תמהה הגמרא על התירוץ של רב שימי: איך יתכן לומר שאילולי שנה התנא את המשנה במסכת תמורה, והיה שונה רק את המשנה כאן, הוה אמינא שרובע ונרבע כיון ד"לאו איסורי הנאה ניהור", לא יאסרו את תערובתן בריבוא, ולכן שנה התנא את המשנה במסכת תמורה?!

והרי **הא תנא ליה**, שנה התנא של משנתנו במפורש שהרובע והנרבע אוסרין תערובתן?!

ומתרצת הגמרא: **מי קתני** במשנתנו כאן, גבי רובע ונרבע, באיזה יחס של תערובת הם אוסרים את כל התערובות? [הרי רק ברישא דמתניתין, לגבי דין חטאות המתות שהתערבו, נאמר שאוסרין אפילו ביחס של אחד לריבוא את כל התערובת, אך לא אמר כך התנא לגבי רובע ונרבע?]

ולכן, זה שאוסרין הרובע והנרבע את התערובת אפילו **כל שהן** — **התם**, במסכת תמורה, **קתני** לה, וכדי להשמיענו זאת, שנה התנא את המשנה שם.

אך עדיין תמהה הגמרא: **וניתני הא דתמורה**, מדוע לא שונה התנא רק את המשנה במסכת תמורה, האומרת שרובע ונרבע אוסרין בכל שהן, **ולא בעי הא**, ושוב אין צורך לשנות את המשנה כאן?!

ומבארת הגמרא: המשנה במסכת תמורה מבארת רק את האיסור שבכל התערובת, ואילו משנתנו, **תקנתא איצטריכא ליה**. היא באה להשמיע לנו את האפשרות של תקנה

לכל התערובת, שירעו כולם עד שיסתאבו, וייפדו, כי את זה לא השמיעה המשנה בתמורה.

אך עדיין תמהה הגמרא: מדוע הוצרך התנא במשנתנו לשנות את דין הזכחים הכשרים שהתערבו בחטאות המתות, שאסורה כל התערובת אפילו להדיוט כי אין להם תקנה בפדיון? והרי דינא **דהדיוט**, שאיסורי הנאה אינם בטלים ברוב אלא אוסרין את כל התערובת, **נמי תנא ליה**, שנה אותם התנא במסכת עבודה זרה [עד א].

דתנן במשנה שם: **ואלו אוסרין, ואוסרין** תערובתן **בכל שהן** — **יין נכף, ועבודת כוכבים**?!

ומשנינן: **צריכי**. יש צורך לשנות את שתי עב-א המשניות:

דאי מהתם, הוה **אמינא**, **הני מילי** שגזרו חכמים לאסור תערובת איסורי הנאה אפילו בכל שהוא, **לחולין** בלבד הוא שגזרו. **אבל** כשהתערבו איסורי הנאה בבהמות קדשים, שאם נאסור יהיה פסידא **לגבוה**, **אימא לא נפסדינהו** **לכולהו** קדשים, אלא נתקן שבקדשים כן יתבטלו איסורי הנאה ברוב, כעיקר דינם מהתורה, ויהיה מותר להקריבם היות והתבטל האיסור ברוב, קא משמע לן התנא כאן שלא הקילו בקדשים.

ואי מהכא, הוה **אמינא**, **הני מילי** שנאסרת כל התערובת, ואפילו כשנתערבו איסורי הנאה כל שהם, כי מדובר בקדשים, **דמאים** להביא קרבן מבהמה שהיתה איסור על אף שהתבטלה ברוב. **אבל חולין**, **דלא מאים** לההנות מדבר שהיה איסור הנאה והתבטל ברוב, **אימא איסורי הנאה ליבטלי ברובא**.